

Baba Cloanța

Vasile Alecsandri

Șede baba pe călcâie
În tufarul cel uscat,
Și tot cată neîncetat
Când la luna cea bălaie,
Când la focul cel din sat.

Și tot toarce, cloanța toarce,
Din măsele clănțănind
Și din degete plesnind.
Fusu-i repede se-ntoarce,
Iute-n aer sfârâind.

„Fuși, Urâte! baba zice,
Peste codrul cel frunzos,
În pustiu întunecos!
Fuși, s-alerge acum aice
Dragul mândrei, Făt-Frumos.

De-a veni el după mine
Să-l iubesc eu, numai eu,
Dare-ar Domnul Dumnezeu
Să-i se-ntoarcă tot în bine,
Cum se-ntoarce fusul meu!

Iar de n-a vrea ca să vie,
Dare-ar Duhul necurat!
Să fie-n veci fărmeecat
Și de-a Iadului urgie
Veșnic să fie-alungat!

În cap ochii să-i se-ntoarcă
Și să-i fie graiul prins,
Iar Satan, c-un fier aprins,
Din piept inima să-i stoarcă
Și s-o ardă-n foc nestins!

Fiară-Verde să-l gonească
Cât va fi câmp de gonit
Și lumină de zărit.
Noaptea încă să-l muncească
Sânge-Roș și Hraconit!”

Toarce baba, mai turbată!

Fusu-i zboară nevăzut,
Căci o stea lungă-au căzut,
Pe lună s-au pus o pată
Ș-în sat focul a scăzut:

„Dragă puiule, băiete,
Trage-ți mâna din cel joc
Ce se-ntoarce lângă foc,
Ș-ochii de la cele fete,
Cu ochi mari, făr' de noroc.

Vin' la mine, voinicele,
Că eu noaptea ți-oi cânta,
Ca pe-o floare te-oi căta,
De deochi, de soarte rele,
Și de șerpi te-oi descânta.

Vai! din ziua cea de vară
Când, prin luncă rătăcit,
Cântai Doina de iubit,
Cu-a mea inimă amară
Sufletu-mi s-au învrăjbit!

Adă-mi fața ta voioasă
Ș-ai tăi ochi de dezmiardat,
Că mă jur în ceas curat
Să-ți torc haine de mătase,
Haine mândre de-mpărat.

Vârcolacul se lățește
Sus, pe lună, ca un nor,
Vin' ca paserea-ntr-un zbor
Pân' ce viața-mi se sfârșește
Ca și lâna din fuior.”

Baba Cloanța geme, plânge,
Căci fuiorul s-au sfârșit,
Iar voinicul n-au venit!
Mâinile cumplit își frânge,
Crunt strigând spre răsărit:

„Sari din hău făr' de lumină
Tu, al cerului dușman!
Tu, ce-n veacuri schimbi un an
Pentru-un suflet ce suspină,
Duhul răului, Satan!

Tu, ce stingi cu-a ta aripă

POEZII ONLINE

Candela de pe mormânt,
Unde zac moaște de sfânt,
Când înconjuri într-o clipă
De trei ori acest pământ!

Vin' ca-n ceasul de urgie
Când zbori noaptea blestemând,
Ca să-mi faci tu pe-al meu gând,
Că de-acum pe veșnicie
Ție sufletul îmi vând!"

Abia zice, și deodată
Valea, muntele vuiesc,
În nori corbii croncăiesc,
Și pe-o creangă ridicată
Doi ochi dușmani strălucesc!

„Eu pe mândru-ți l-oi aduce
(Zbiară un glas ce dă fiori),
Printre șerpi și printre flori,
La cea baltă de mă-i duce
Și împrejur-i de trei ori!"

Baba Cloanța se pornește
Fără grijă de păcat,
Cu Satan încălecat,
Ce din dinți grozav scrâșnește
Și tot blestemă turbat.

Saltă baba, fuge, zboară
Cu sufletul după dor,
Ca o buhnă la izvor,
Și-n urmă-i se desfășoară
Toată lâna din fuior.

Fuge baba despletită,
Ca vârtejul fioros,
Sus, pe malul lunecos,
Și-n tăcerea adâncită
Satan urlă furios.

Mii de duhuri ies la lună,
Printre papură zburând,
Și urmează șuierând,
Baba Cloanța cea nebună
Care-aleargă descântând.

Codrul sună, clocotește

De-un lung hohot până-n fund.
Valea, dealul îi răspund
Prin alt hohot ce-ngrozește,
Dar pe dânsa n-o pătrund!

Ea n-aude, nici nu vede,
Ci tot fuge neîncetat,
Ca un duh înspăimântat,
Căci Satana o repede
Către țelul depărtat.

Zece pasuri încă grele...
Mândrul că și-a dezmierda,
Ca pe-o floare l-a căta,
De deochi, de soarte rele
Și de șerpi l-a descânta.

Doi pași încă... Vai! în luncă
Țipă cocoșul trezit;
Iar Satan afurisit
Cu-a sa jertfă se aruncă
În băltoiu mucezit!

Zbucnind apa-n nalte valuri,
Mult în urmă clocoti,
În mari cercuri se-nvârti,
Și de trestii, și de maluri
Mult cu vuiet se izbi.

Iară-n urmă liniștită
Dulce unda-și alina,
Și în taină legăna
Fața lunii înălbită
Ce cu ziua se-ngâna...

Când pe malu-i trece noaptea
Călătorul șuierând,
Printre papuri când și când
El aude triste șoapte
Ș-un glas jalnic suspinând:

„Vin' la mine, voinicele,
Că eu noaptea ți-oi cânta,
Ca pe-o floare te-oi căta,
De deochi, de soarte rele
Și de șerpi te-oi descânta!”